

og også i den debat, der fandt sted efter vedtægelsen i Folketinget.

Imidlertid vil ændringen af lejelovens § 20 ikke gælde i næsten alle bestående lejeaftaler, fordi de er indgået på blanketter, der indeholder ordlyden af den hidtil gældende § 20 i lejeloven.

Svar (10/1 95)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg er enig med spørgeren i, at der er en nøje sammenhæng mellem ændringen af lejelovens § 20 og forhøjelsen af de udvendige vedligeholdelseshensættelser.

Da jeg af gode grunde ikke selv deltog i forhandlingerne om lovændringerne, beror mit kendskab hertil på, hvad jeg efterfølgende har fået oplyst.

På grundlag heraf er det min opfattelse, at problemstillingen består af to elementer. For det første er der spørgsmålet om, hvorvidt ændringen af § 20 om lejerens andel af den udvendige vedligeholdelsespligt skulle gøres ufravigelig og gælde i eksisterende lejeforhold, og for det andet, om udlejeren kan opkræve forhøjelsen af vedligeholdelsesbeløbet, uanset at den hidtidige § 20 bevares i lejeforholdet på grund af gældende aftale.

For så vidt angår det første element, kan jeg oplyse, at parterne i forbindelse med forhandlingerne fandt det mest hensigtsmæssigt, at adgangen til at fravige lejelovens fordeling af vedligeholdelsespligten blev bevaret.

Dette er, så vidt jeg har fået oplyst, baggrunden for formuleringen af den ændrede § 20.

Den ændrede affattelse af § 20 gælder således som udgangspunkt kun for lejeaftaler indgået efter lovændringens ikrafttræden den 1. juli 1994 (og kun hvis der ikke er aftalt en anden fordeling end lovens).

Med hensyn til det andet element har det været opfattelsen, at den almindelige adgang til at nedsætte afsætningsbeløbet forholdsmæssigt, hvis der som følge af aftale gælder en anden fordeling af pligten til udvendig vedligeholdelse end efter lejeloven, ville sikre sammenhængen mellem ændringen af § 20 og det forhøjede vedligeholdelsesbeløb.

Som det fremgår af Bygge- og Boligstyrelsens netop udsendte vejledning om ændringerne i lejelovgivning, er det ministeriets holdning, at afsætningsbeløbet til udvendig vedligeholdelse vil kunne nedsættes efter boligreguleringslovens § 18, stk. 3, i denne situation.

Jeg er bekendt med, at der i to huslejenævns-sager er truffet afgørelse om, at der ikke skal ske nedsættelse, og jeg erkender, at det set i dette lys havde været ønskeligt, om sammenhængen fremgik klarere af loven.

Jeg mener imidlertid, det foreløbig kunne være hensigtsmæssigt at afvente resultatet af den ankesag, som verserer, inden der tages stilling til eventuelle initiativer.

Spm. nr. S 499

Til skatteministeren (2/1 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren give et skøn over, hvor store formuer der årligt forsvinder fra Danmark som følge af emigration?«

Begrundelse

Hvert år emigrerer omkring 30.000 danskere og tager deres formue med. Ministeren bedes give et kvalificeret bud på, hvor mange penge der forsvinder på den måde. Ministeren må også gerne bruge besvarelsen til at bekræfte, at den eneste mulighed for at forhindre dette kapitaldræn af Danmark er at gøre skatteklimate mere.

Svar (16/1 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Af optællinger i Told- og Skattestyrelsen fremgår, at de omkring 29.000 personer, der emigrerede fra Danmark i løbet af 1993, havde en nettoformue på i alt ca. 850 mio. kr. ultimo året eller gennemsnitlig ca. 30.000 kr. Lovmodelberegninger viser, at ca. halvdelen har negativ nettoformue og kun ca. 10 pct. har en nettoformue på over 100.000 kr. Derudover fremgår, at de fleste er under 30 år gamle, og halvdelen er under uddannelse eller ude af erhverv. For befolkningen som helhed er den gennemsnitlige nettoformue ca. 130.000 kr.

Der foreligger ikke oplysninger om, i hvilket omfang de emigrerede bevarer en formue i Danmark.

Af de ca. 29.000 personer var 64 formueskatteydere, svarende til ca. 2 promille, og deres